

Endelig vil jeg gerne igen nævne Hald Lejren. Der har, ved jeg, fra Ministeriets Side været gjort Bestræbelser for at faa denne Lejr anvendt. Man har tilbudt de jydsk Kommuner, baade Amts- og Bykommuner, at de kunde faa Lov til at overtage den til Rekonvalescenthjem. Det har imidlertid vist sig, at Kommunerne ikke turde overtage den, de har sagt nej til Tilbudet. Jeg haaber, Ministeriet vil finde en anden Udvej, saa disse mange udmærkede Huse ikke skal vedblive at staa tomme, det er ret urimeligt. Jeg ser paa Finanslovforslaget, at der er opført en Udgift paa noget over 190 000 Kr. til Vedligeholdelse af Lejrene ved Hald og Horserød, og at man stadig væk anvender saadan en Mængde Penge til Vedligeholdelse af disse mange Huse, uden at der gøres Brug af dem. Paa en Tid, hvor der er en saadan Mangel paa Boliger, er det urimeligt, at man har alle disse Huse staaende tomme.

Jeg vil ogsaa gerne rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister angaaende Vægten af Brød, der har vist for øvrigt været talt om dette Spørgsmaal her før under Finanslovdebatten. Jeg finder det ganske urimeligt, at man har ophævet Bestemmelsen om, at Brød skal have en bestemt Vægt. Pris og Kvalitet har Fabrikanten og handlende selv Lov til at bestemme. Maal og Vægt skal man dog i Almindelighed overholde. Jeg anbefaler, at man faar en saadan Bestemmelse igen, maaske skal det ske gennem Lov; det bør være saadan, at naar Folk gaar hen og køber et Brød, ved de, hvad de faar for deres Penge. Jeg ved nok, at det maaske kommer i Strid med Teorien om Kræfternes frie Spil; naar man har ophævet denne Bestemmelse om en fast Vægt af Brød, er det vel ifølge denne Teori, men det forekommer mig, at man ikke kan fastholde denne Teori mere, heller ikke fra den Side, hvor man før saa stærkt har talt om den. Jeg lagde med Forbavelse Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil have Regeringen til at skride ind overfor Landsbysmedene, idet han finder, de tager for høj en Pris for at skø en Hest, men skal man først til at foretage kunstige Indgreb for at regulere den Betaling, de forholdsvist fattige Landsbysmede tager for deres Arbejde, bliver der vist mange Steder, hvor man skal gribe ind, og saa tror jeg, at Teorien om de frie Kræfters Spil helt forsvinder, det er ikke blot Smedene, som gennem deres Organisation træffer Prisaftaler, det gælder næsten alle dem, der har noget at sælge, gennem deres Organisation kan de

træffe Aftaler om de Priser, Varen skal sælges til. Maaske mærker Landboerne det ikke saa direkte i alle Tilfælde, som de har mærket det med Smedene, og det er vel derfor, man særlig har taget fat her. Men skal man til at gribe ind her, kommer man sikkert til at imødekomme Socialdemokratiets Krav om Reguleringer paa forskellige Omraader. Jeg ved nok, man siger, at det samme gælder Arbejderne, de holder ogsaa paa en bestemt Tarif, men der er den store Forskel, at naar denne Tarif skal fastsættes, er der to Parter om det. Men naar en Række handlende eller et eller andet Fag kommer i Tanker om at ville have højere Priser, saa forhandler de blot indbyrdes og sender en Dag en Meddelelse ud til Kunderne om, at fra den og den Dag er Priserne forhøjet med 20 eller 25 pCt., eller hvor meget man nu finder Anledning til. Jeg forstaaer godt, at det er nødvendigt at gribe regulerende ind her, og naar vi har det ærede Medlem Hr. Pinstrup med, maa det sikkert ogsaa nok snart hjælpe. Det forekommer mig dog at stemme daarligt med den højtærede Landbrugsministers Teori om de frie Kræfters Spil, der udelukkende skal have Lov til at raade.

Maa jeg med det samme sige et Par Ord om Huslejelovgivning. Min ærede Kollega fra Viborg Hr. Pürschel ønskede den slappet saa meget som muligt. Jeg vil advare mod, at man foreløbig gaar ret vidt i den Retning. Giver man i Øjeblikket Husejerne frit Spil, vil der sikkert komme uhyggelige Forhold for dem, der er saa uheldige at skulle bo til Leje. Jeg tror derfor, at man maa forny denne Lov uden ret store Ændringer, indtil der bliver nogenlunde tilstrækkeligt med Lejligheder.

Der har ogsaa været talt om at faa Byggeriet i Gang. Vi er alle klare over, at der der er Vanskeligheder. Maaske vil det dog rette sig inden alt for længe; efter som Byggepriserne gaar ned, maa det dog hjælpe noget. Udstykningen er jo ogsaa stærkt i Gang, og der bygges mange nye Hjem paa Landet. Der oprettes jo nu mange nye Husmandsbrug. Men det er beklageligt, som det ærede Medlem Hr. Olufsen sagde, at Forholdene former sig saaledes, særlig med den Lov, vi fik sidste Vinter, at den er medvirkende Aarsag til, at Jordpriserne forhøjes i en uhyggelig Grad. Der blev under Lovens Forhandling i Fjor sagt, at i Viborg Amt kunde man købe god Jord for 200 Kr. pr. Td. Land. Det Elksempel, der blev nævnt, var nok rigtigt, men det er dog vist ikke nogen Norm for, hvad Priserne paa